

Sygn. akt I C 98/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale I Cywilnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Dorota Znyk

Protokolant: sekr. sąd. Anna Pełka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 maja 2016 roku w Łowiczu sprawy

z powództwa Z. G., S. G., M. G. (1) i M. G. (2)

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Łowiczu w dniu 30 czerwca 2014 r. w sprawie I Nc 504/14, zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 09 lutego 2015 r. w zakresie kwot:

- 2000 zł (dwóch) tysięcy złotych w tym kwoty 603, 37 (sześćset trzy złote 37/100) tytułem należności głównej oraz kwoty 1396, 63 (jeden tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych 63/100) tytułem odsetek ustawowych;

- 1063 (jeden tysiąc sześćdziesiąt trzy złote) w tym kwoty 1037, 10 (tysiąc trzydzieści siedem złotych 10/100) tytułem należności głównej oraz 25, 90 (dwadzieścia pięć złotych 90/100) tytułem odsetek ustawowych liczonych od należności głównej z a okres od 12 lutego 2016 roku do dnia 25 lutego 2016 roku;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od powodów Z. G., S. G., M. G. (1) i M. G. (2) solidarnie na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. kwotę 307, 65 (trzysta siedem złotych 65/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

4. nieuiszczone koszty sądowe w zakresie uzupełniającej opłaty od rozszerzonego powództwa przejąć na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 98/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lutego 2016 r. wniesionym przeciwko pozwanemu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., powodowie: Z. G., M. G. (2), S. G. i M. G. (1) wnieśli o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Łowiczu w dniu 30 czerwca 2014 roku w sprawie I Nc 504/14, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 09 lutego 2015 r. w zakresie kwoty 3628, 20 zł. Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu powodowie wskazali, że w dniu 09 lutego 2016 r. dokonali zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 2000 zł. Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy w Łowiczu pozbawił wykonalności nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Łowiczu w dniu 30 czerwca 2014 roku w sprawie I Nc 504/14, zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 09 lutego 2015 r. w zakresie kwoty 21.244,36 zł, w tym kwoty 18.468,36 zł tytułem należności

głównej oraz kwoty 2.776 zł tytułem kosztów procesu. Zdaniem powodów, strona pozwana dochodzi świadczenia nienależnego, albowiem pomimo zapłaty roszczenia we wskazanej wysokości, dochodzi świadczenia w wysokości 11879, 20 zł pomimo że należność główna po zapłacie kwoty 18468, 36 zł w dniu 25 lutego 2015 roku pozostaje w wysokości 10251 zł a nie 11879, 20 zł. Dlatego też zasadne jest powództwo o uchylenie tytułu wykonawczego w zakresie dalszej kwoty 3628, 20 zł.

/ pozew- k. 2-4/

W odpowiedzi na pozew pozwany – (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika uznał powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie kwoty 2000 zł, z tym że wniósł o zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska pełnomocnik pozwanego podniósł, iż wpłata 2000 zł została zaksięgowana w dniu 11 lutego 2016 roku- przy czym kwota 603, 37 zł została zaliczona na poczet należności głównej a kwota 1396, 63 zł na poczet odsetek ustawowych liczonych od dnia 26 stycznia 2016 roku do dnia 11 lutego 2016 roku. Strona powodowa wskazała, iż w zakresie kwoty 1628, 20 zł pozew należało odrzucić na podstawie art. 199 par. 1 pkt. 2 kpc. Wraz z pozwem powodowie przedłożyli dowód wpłaty kwoty 21.244, 36 zł z dnia 23 lutego 2015 roku, która była już rozpoznawana w sprawie I C 146/15- prawomocnie zakończonej. Nie można po raz drugi rozpatrywać kwestii tej wpłaty i czynić jej ponownie podstawą rozstrzygnięcia ponieważ orzeczenie Sądu a guo z dnia 27 stycznia 2016 roku skonsumowało ten dowód (a także inne wpłaty dokonane przed 27 stycznia 2016 roku).

(odpowiedź na pozew k.35-35v).

W piśmie procesowym z dnia 17 marca 2016 roku powodowie rozszerzyli powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego o kwotę 1063, 10 zł tj. w zakresie kwoty 1037, 10 zł z tytułu należności głównej oraz kwoty 25, 90 zł z tytułu odsetek.

(pismo z dnia 24 marca 2016 roku- k. 49)

Oświadczeniem z dnia 26 kwietnia 2016 roku, pełnomocnik pozwanego uznał powództwo co do kwoty 1063, 10 zł przy czym: 1037, 10 zł z tytułu należności głównej oraz kwoty 25, 90 zł z tytułu odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 12 lutego 2016 roku do dnia 25 lutego 2016 roku.

(pismo z dnia 27 kwietnia 2016 roku- k. 99-100)

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2016 r. powodowie Z. G., M. G. (2), S. G. i M. G. (1) zgodnie poparli żądanie pozwu.

(protokół rozprawy k.96- 97).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 maja 2006 r. R. G. zawarł z Bankiem (...) S.A. Grupa (...) umowę o kartę kredytową. R. G. nie spłacił zobowiązania wobec pierwotnego wierzyciela.

W dniu 12 lipca 2012 r. (...) S.A. z siedzibą we W. nabył od Banku (...) S.A. Grupa (...) wierzytelność wobec R. G. w kwocie 28.719,36 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami k.10-18, bankowy tytuł egzekucyjny k.19 akt I Nc 504/14)

R. G. zmarł w dniu 01 lipca 2012 r.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 r. wydanym w sprawie I Ns 679/12, Sąd Rejonowy w Łowiczu stwierdził, że spadek po R. G. na podstawie ustawy nabyli z dobrodziejstwem inwentarza: żona Z. G. oraz dzieci: M. G. (2), S. G. i M. G. (1) po 1/4 części każde z nich.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 28.02.2013 r. wydane w sprawie I Ns 679/12 k.21)

Pismem z dnia 02 lipca 2013 r., (...) S.A. z siedzibą we W. wezwał spadkobierców R. G. do zapłaty kwoty 31.061,05 zł – pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: wezwanie do zapłaty k.22)

W dniu 05 listopada 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu – (...) dokonał spisu inwentarza po R. G., zmarłym w dniu 01 lipca 2012 r. Komornik Sądowy ustalił stan czystego spadku na kwotę 262.611,44 zł.

(dowód: protokół spisu inwentarza k.13-13v akt Km 161/15)

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 30 czerwca 2014 r. w sprawie I Nc 504/14 Sąd Rejonowy w Łowiczu nakazał Z. G., M. G. (2), S. G. i M. G. (1), aby zapłacili solidarnie na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 28.719,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.776 zł tytułem kosztów procesu. Jednocześnie Sąd zastrzegł pozwanym prawo do powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie odpowiedzialności do wysokości wartości ustalonego w inwentarzu stanu spadku nabytego po R. G..

W przepisany terminie pozwani nie złożyli sprzeciwu od przedmiotowego nakazu zapłaty.

Nakaz zapłaty z dnia 30 czerwca 2014 r. wydany w sprawie I Nc 504/14 został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 09 lutego 2015r.

(dowód: nakaz zapłaty z dnia 30.06.2014 r. wraz z klauzulą wykonalności k.6-6v akt Km 161/15)

W dniu 25 lutego 2015 r. dłużniczka Z. G. dokonała wpłaty na rzecz wierzyciela – (...) S.A. we W. kwoty 18.468,36 zł tytułem należności głównej oraz kwotę 2.776 zł tytułem kosztów procesu, wynikających ze sprawy I Nc 504/14.

(dowód: potwierdzenie wpłaty k.5)

Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2016 roku, Sąd Rejonowy w Łowiczu pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Łowiczu w dniu 30 czerwca 2014 roku w sprawie I Nc 504/14 zaopatrzony w klauzulę w dniu 09 lutego 2015 roku w zakresie kwoty 18468, 36 zł tytułem należności głównej oraz kwoty 2776 zł tytułem kosztów procesu.

(okoliczność niesporna)

W dniu 13 kwietnia 2015 r. wierzyciel powiadomił Komornika Sądowego o dokonanej wpłacie w dniu 25 lutego 2015 r. na konto wierzyciela. Pismem z dnia 15 kwietnia 2015 r. Komornik Sądowy (...) zawiadomił dłużników o ograniczeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 161/15 w zakresie dokonanej wpłaty.

(dowód: zawiadomienie k.88-91 akt Km 161/15)

W dniu 09 lutego 2016 roku, strona powodowa dokonała na rzecz strony pozwanej kolejnej wpłaty bezpośrednio na rachunek bankowy wierzyciela na kwotę 2000 zł. Wpłata ta została zaksięgowana w dniu 11 lutego 2016 roku, przy czym kwota 603, 37 zł została zaliczona na poczet należności głównej, a kwota 1396, 63 zł na poczet odsetek ustawowych liczonych od dnia 26 stycznia 2016 roku do dnia 11 lutego 2016 roku od kwoty 11 614, 21 zł. Pozwany oświadczeniem z dnia 07 marca 2016 roku dokonał potrącenia wierzytelności powodów wynikającej z punktu II wyroku tut. Sądu z dnia 27 stycznia 2016 roku sygn. akt I C 146/15, w ten sposób że kwotę 1063 zł zaliczył w następujący

sposób: 1037, 10 zł na należność główną oraz kwotę 25, 90 zł na rzecz odsetek ustawowych liczonych od należności głównej za okres od dnia 12 lutego 2016 roku do dnia 25 lutego 2016 roku.

(dowód- okoliczność niesporna, dowód wpłaty – k. 6, pismo wierzyciela z dnia 16 marca 2016 roku- k. 184 akt Km 161/15)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, w tym pochodzące z akt egzekucyjnych Km 161/15 oraz z akt I Nc 504/14. Sąd nie znalazł żadnych powodów aby kwestionować wiarygodność tychże dowodów w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, tym bardziej że żadna ze stron też ich nie kwestionowała. Znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci zeznań stron, nie mniej jednak przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie, miały one znaczenie drugorzędne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Osobie, której prawa podmiotowe zostały naruszone wszczętą egzekucją, przysługuje powództwo opozycyjne – o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Jego podstawę prawną stanowi art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., który stanowi, że dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeśli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. W świetle cyt. przepisu podstawą powództwa opozycyjnego mogą być tego rodzaju zdarzenia, które zaszły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Zdarzenia tego rodzaju określają wyłącznie przepisy prawa materialnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2009 r. I CSK 282/08 niepubl.) i są nimi m.in. wykonanie zobowiązania (art. 453 k.c.), świadczenie w miejscu wypełnienia (art. 451 k.c.), potrącenie (art. 498 k.c.), odnowienie (art. 506 k.c.), niemożność świadczenia, za którą dłużnik nie odpowiada (art. 475 k.c.), dobrowolne zwolnienie z długu (art. 508 k.c.), przedawnienie (art. 117 k.c.), odroczenie świadczenia czy przemijająca niemożność wykonania zobowiązania. Chodzi przy tym o te zdarzenia, które nastąpiły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały, że przymusowe egzekwowanie obowiązku dłużnika straciło sens i nie ma już podstaw do dalszego chronienia interesów wierzyciela.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy, należy podnieść, że wobec dokonanej zapłaty i potrącenia wierzytelności przez pozwanego, zostały spełnione warunki pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego co do kwot:

- 2000 zł (dwóch) tysięcy złotych w tym kwoty 603, 37 (sześćset trzy złote 37/100) tytułem należności głównej oraz kwoty 1396, 63 (jeden tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych 63/100) tytułem odsetek ustawowych;

- 1063 (jeden tysiąc sześćdziesiąt trzy złote) w tym kwoty 1037, 10 (tysiąc trzydzieści siedem złotych 10/100) tytułem należności głównej oraz 25, 90 (dwadzieścia pięć złotych 90/100) tytułem odsetek ustawowych liczonych od należności głównej z a okres od 12 lutego 2016 roku do dnia 25 lutego 2016 roku;

Powyższe, zwłaszcza w świetle dokonanej przez pełnomocnika pozwanego uznania powództwa, nie budziło żadnych wątpliwości Sądu. W tej części zobowiązanie wygasło.

Strona pozwana uznała powództwo, wyrażając tym samym wolę wydania wyroku zgodnego z żądaniem pozwu. Wobec tego, iż oświadczenie te nie było sprzeczne z prawem ani z zasadami współzycia społecznego oraz nie zmierzało do obejścia przepisów prawa (art. 213 par. 2 k.p.c.) Sąd był związany uznaniem powództwa.

W pozostałym zakresie, co do kwoty 1628, 20 zł (powodowie łącznie wnosili o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego co do kwoty 4691, 20 zł), Sąd oddalił powództwo, albowiem powodowie, zgodnie z obowiązującymi regułami dowodzenia nie udowodnili aby dokonali powyższej wpłaty na rzecz pozwanego a wręcz przeciwnie wskazali, iż nie dokonali takich wpłat. Przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego,

rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Powodowie żądając pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w tej części dokonali prostej operacji matematycznej polegającej na odjęciu od kwoty głównej zasądzonej w nakazie zapłaty -28.719,36 zł kwoty 18468, 36 zł dokonanej w dniu 25 lutego 2015 roku, a zaksięgowanej na poczet należności głównej (28.719, 36 zł- 18468, 36 zł= 10251 zł). Gdy tymczasem powodom umknęła istotna okoliczność, iż nakazem zapłaty z dnia 30 czerwca 2014 roku, Sąd zasądził od powodów na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 28719, 36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 27 maja 2014 roku do dnia zapłaty. Odsetki od powyższej kwoty naliczone do dnia 25 lutego 2015 roku wyniosły łącznie 2557, 20 zł, czyli zaległość główna na dzień 25 lutego 2015 roku wynosiła wraz z odsetkami ustawowymi 31 276, 56 zł, przy czym po dokonaniu wpłaty wynosiła 12808, 20 zł. Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania kwoty 1628, 20 zł, która została obliczona w oparciu o błędnie wskazaną liczbę odjemną, którą winna być kwota 31276, 56 zł uwzględniająca również odsetki. W dalszym toku postępowania egzekucyjnego Sąd, za wyjątkiem okoliczności przyznanych przez pozwanego, nie dopatrzył się żadnych innych zdarzeń (w tym błędów rachunkowych), które zaszczyłyby po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywał na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywał na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z 17 grudnia 1996 r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997 r., z.6 - 7, poz.76). W niniejszej sprawie nie ma żadnych podstaw do zwolnienia strony powodowej z ciężaru gromadzenia materiału procesowego i dowodzenia faktów. Obowiązek przedstawiania dowodów odnosił się zarówno do przesłanek dotyczących samej zasadności dochodzonego roszczenia, jak i jego wysokości. Niedochowanie powyższych obowiązków skutkowało ryzykiem przegrania procesu przez stronę, którą obciążał ciężar wykazania okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z 4 września 2013 r., I ACa 259/13, lex nr 1381585).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielania kosztów. Powodowie żądali pozbawienia tytułu wykonawczego, co do kwoty 4691, 20 zł. Sąd pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności co do kwoty 3063 zł. Powodowie wygrali więc powództwo w 65%, zaś przegrali w 35%. Pozwany przegrał zatem sprawę w 65%. Łączne koszty procesu wyniosły 1399 zł tj: 182 zł- opłata od pozwu, 1217 zł- koszty zastępstwa procesowego poniesione przez pozwanego. Strony powinny ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakim każda z nich przegrała sprawę, a więc powodowie w wysokości 489, 65 zł (1399 zł x 35%), zaś pozwany w wysokości 909, 35 zł (1399 zł x 65%). Powodowie ponieśli faktycznie koszty w wysokości 182 zł, a powinni je ponieść w kwocie 489, 65 zł. Pozwanemu należy się zatem od powodów zwrot kosztów procesu w wysokości 307, 65 zł.

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 2 pkt. 3 Rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zgodnie z którym Stawki minimalne przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 1500 zł do 5000 zł wynoszą 1200 zł.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania art. 101 k.p.c., nakazujący zwrot kosztów procesu pozwanemu, mimo uwzględnienia powództwa, w sytuacji, gdy nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał powództwo przy pierwszej czynności procesowej.

W ocenie Sądu, pozwany dał powód do wytoczenia powództwa opozycyjnego, albowiem pomimo wpłaty na rzecz wierzyciela kwoty 2000 zł przez dłużniczkę Z. G. w dniu 09 lutego 2016 r., pełnomocnik pozwanego nie dokonał ograniczenia egzekucji, co wyeliminowałoby konieczność poszukiwania przez powodów ochrony przed sądem.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie ma zastosowania również art. 102 k.p.c.

W związku z powyższym orzeczono, jak na wstępie.